

Góð og hugnalig jól

Hóast veðurvánirnar í hesum dögum boða frá ringum veðri við bæði vindi og regni um høggtíðina, fara vit óivað enn einaferð at halda okkara jól – hvør í sínum lagi – sum var tað so, at kavafonnin lá hvítuttanfyri og glerpípurar hingu undir takskegginum.

Jólini kunnu vera so ymisk hjá okkum, tí lívið gongur sínar egnu vegir. Men fyri mong okkara man gera seg galdandi, at okkara jól í rættiligan stóran mun eru tað, sum vit gera tey til.

Vit hugna um heimini við dekoratiónum, livandi ljósum og helst einum væl pyntaðum jólatræi, og helst vilja vit halda teir siðir, vit plaga á jolum, tí upp á tann mátan bjóða vit jolunum á gátt.

Gávur og matur hava kanska nógv at siga hjá onkrum, meðan tað hjá øðrum hevur nógv meira at siga, at jólafriðurin bara skal njótast og sleppa at leggja seg yvir heimið.

Jólini eru eisini hin stóra barnahátíðin, men tað eru ikki bara børnini, ið njóta gott av tí, tí vit onnur verða eisini drigin við, so vit øll verða sum børn á jolum. Tað fer eingin av okkum illa av, tí barnáárin munnu vekja tey frægastu minni í okkum, sum vit hava.

Familjan er í miðdeplinum og hóast summi stákast, er altíð ein serligur friður yvir jolunum. Hesin jólafriðurin er kærkomið avbrot frá gerandisvásinum, ið hesar hugnaligu dagarnar verður skumpað í bakgrundina og helst ikki sleppur at vera so mikið sum ein tanki.

Men meðan vit halda gleðilig jól saman við okkara kær, eiga vit eisini at hava tey í huganum, ið ikki hava okkara møguleikar. Tað veri seg burturi ella heima, at umstøðurnar ikki eru hjá øllum at njóta frið og sælu, og kunnu vit hjálpa, eiga vit at gera tað, so vit bæði í huga og gerð kunnu geva øðrum burtur av okkara jólagleði.

Ikki mugu vit heldur gloyma orsök okkara til at halda jól, sum er lítla Jesus-barnið, ið var føtt í fjósinum jólanátt, okkum øllum til frelsu.

At enda vil eg ynskja øllum gleðilig jól við tveimum reglum úr sálminum »Nú ringja klokkur jólafest«, sum Grundtvig yrkti og Christian Matras flutti yvir í føroyskt:

*Ver smáttugestur vár og skjól,
halt sjálvur í oss tíni jól.*

Heðin Mortensen

